

ת"ד 6161/09/14 - מדינת ישראל נגד נריה חיים פנדל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 אפריל 2016

ת"ד 6161-09-14 מדינת ישראל נ' פנדל

לפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 נריה חיים פנדל

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ומהלך הדין:

הנאשם מואשם בכך כי בעת נהיגתו ברכב בכביש 60 מכיוון הישוב עלי לכיוון ישוב עפרה, סטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנסיעה הנגדי, וזאת ללא הסבר סביר, והתנגש בעודו בנתיב הנגדי עם משאית שנסעה מולו בנתיב הנגדי. כתוצאה מתאונה זו, נהרג שמעון נמבורג, אשר היה נוסע ברכבו של הנאשם וישב לצידו. כמו כן כתוצאה מהתאונה נגרמו לנסעת נוספת ברכב אשר ישבה במושב האחורי, אפרת נמבורג, חבלות של ממש, ואף הנאשם נחבל בחבלות של ממש.

כתב האישום הוגש ביום 6.8.14, וביום 8.12.14, בדיון הראשון אשר התקיים בתיק, הודה הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום, והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בתיק נתבקש תסקיר שירות מבחן, וחוות דעת הממונה על עבודות השירות, ואכן הוגש תסקיר שירות המבחן ואף ניתנה חוות דעת הממונה אשר מצאה את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

טיעונים לעונש מטעם התביעה:

בפתח טיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי אין ראיות לעונש, אין כל רישום פלילי, אין כל רישום תעבורתי, ולא הוגשה הצהרת נפגע עבירה. כמו כן ציינה המאשימה, כי משפחת המנוח איננה מעוניינת להיות נוכחת בדיון.

המאשימה בטיעוניה תארה את נסיבות התאונה ותוצאותיה הטרגיות, המאשימה ציינה כי מדובר בעבירות אשר פוגעות פגיעה קשה בערך העליון והוא קדושת החיים, והתייחסה לצורך לשמירת בטחון עוברי הדרך. המאשימה היתה ערה לכך שהנאשם הינו אדם נורמטיבי, ועל אף זאת יש לגזור את דינו למאסר בפועל. כמו כן הפנתה המאשימה לכללים הידועים ולפיהם גזירת הדין, במקרים כגון אלו הינה למאסר בפועל, ופסילה לתקופה ארוכה, והנסיבות האישיות אינן בעלות משקל כבמקרים אחרים. המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

המאשימה הדגישה כי במקרים כגון אלו, העתירה הינה אף להטלת פיצוי ואולם משפחת המנוח הצהירה כי איננה מעוניינת בפיצוי, ועל כן המאשימה לא טענה לרכיב עונשי זה. יחד עם זאת המאשימה ביקשה כי יוטל פיצוי לטובתו של מר סעיד סאקר.

התביעה טענה למתחם ענישה המתחיל ב- 8 חודשי מאסר. לנוכח כל האמור עתרה המאשימה להטלת מאסר בפועל בתחתית המתחם, מאסר על תנאי, פסילה לתקופה ממושכת, וככל שלא יפסק פיצוי, הטלת קנס משמעותי.

טיעוני ההגנה לעונש:

ב"כ הנאשם הביא ראיות לעונש, הגיש מכתבים, מראש הישיבה של הנאשם, ממפקדו בצבא, ומאימו של הנאשם, אשר על אף נוכחותה באולם בימ"ש התקשתה להעיד בפני בימ"ש. כמו כן העידה בפני בימ"ש אשת הנאשם, ובסיום הטיעונים לעונש הנאשם אמר את דברו.

הסנגור הדגיש כי הנאשם נורמטיבי לחלוטין, ואף מעבר לכך, אין לחובתו כל עבר פלילי ואף לא כל עבר תעבורתי, ואפילו לא בעבירות תעבורתיות קלות. הסנגור מציין כי הנאשם קיבל על עצמו את האחריות לתאונה ותוצאותיה, למרות שאיננו זוכר דבר ממה שאירע, וזאת לאחר שהנאשם "ראה את הראיות בתיק המשטרה". הסנגור הוסיף וציין כי אין כל אינדיקציה להתרשלנות מוקדמת, טרם קרות התאונה, כגון הרדמות, הסחת דעת כלשהי וכדומה. דבר מכל אלה לא התרחש, "הכל נשאר בגדר מסתורין".

עוד מוסיף הסנגור ומציין כי ניתן להבחין בחרטה עמוקה מאוד, ויסורי הנפש של הנאשם. הסנגור מפנה את תשומת לב בימ"ש לתרומתו של הנאשם לחברה, הסנגור מתאר כי בהיות הנאשם על סף שחרור משרות צבאי משמעותי, ולנוכח פריצת "מבצע עמוד ענן" דרש הנאשם ממפקדו, לא להשתחרר אלא לדחות את השחרור ולהשתלב בלחימה.

הסנגור מציין את משך התנהלות הדיונים בתיק, והחלפת המותבים מספר פעמים בנסיבות שאינן כרוכות בנאשם, וזאת כאשר לנאשם יש עינוי דין אמיתי במשך 3 שנים.

סוף דבר מבקש הסנגור כי בימ"ש יאמץ את המלצת שירות המבחן, יטיל עונש של מאסר בעבודות שירות, יחד עם יתר רכיבי הענישה ובהן פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת.

דין והכרעה:

רמת רשלנות

ראשית יש לתת את הדעת על רמת הרשלנות של הנאשם כפי שנשקפת מעובדות כתב האישום.

מפורט בכתב האישום, הנאשם סטה מנתיב נסיעתו וזאת ללא הסבר סביר, ופגע ברכב אשר נסע בנתיב הנגדי. אין ספק בדבר רשלנותו של הנאשם, ואולם לא מיוחסת לנאשם נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לתמרורים, עקיפה בקו הפרדה רצוף, מעבר בצומת באור אדום וכדומה. כמו כן אין כל אינדיקציה לרשלנות ממושכת. מכאן ניתן לקבוע כי רשלנותו של הנאשם איננה ברף הגבוה של הרשלנות.

נסיבות אישיות ותסקיר שירות המבחן

אין חולק כי תסקיר שירות המבחן הינו חיובי ביותר. הנאשם שירת שירות צבאי, וכעת משרת בשירות מילואים, ובימ"ש אף שמע מפי סנגורו של הנאשם אודות שירותו הצבאי. לבימ"ש הוגש מכתב מאת מפקדו של הנאשם, כאשר הנאשם מתואר בו כלוחם בעל אחריות ומסירות גבוהה ביותר, ואשר זכה להערכה רבה מצד מפקדיו. מפקדו ציין כי מדובר באדם ערכי, צנוע ונעים הליכות, אוהב אדם ואהוב על חבריו. עוד הוסיף מפקדו וציין כי "נריה שוחרר מצהל יום לפני מבצע עמוד ענן,

ובכל זאת עשה מאמצים רבים במשך שבוע שלם לחזור ולהצטרף לפלוגה בלחימה". עוד הוסיף מפקדו כי " במסגרת הלחימה במבצע עמוד ענן גילה נריה אומץ לב, רוח לחימה עזה ודבקות במשימה".

הוגש לבימ"ש מכתב מאת ראש ישיבת ההסדר ברמת גן, אשר מלווה את הנאשם מספר שנים, וציין כי "נריה בולט בעדינות הנפש שלו בנועם הליכותיו ורגישותו הרבה לסובבים". עוד הוסיף ראש הישיבה אודות כאבו הרב וחרטתו העמוקה, וביקש מספר פעמים את עצת ראש הישיבה בכל הנוגע לתיקון מוסרי. ראש הישיבה התרשם כי הנאשם "עובר תהליך ארוך פנימי אחראי ומשמעותי הראוי להערכה רבה ומעורר התפעלות רבה".

אימו של הנאשם הגישה את מכתבה ציינה אף היא במכתבה את הכאב, החרטה, הצער, וקבלת האחריות. אימו של הנאשם מתארת כי הנאשם בחר ללכת בדרך של הוספת נתינה ותרומה לקהילה, ולפיכך הוא משתלב בהוראה בישראל, וביקשה כי בנה לא ישלח "למקום בו לא יוכל להועיל אפילו במעט לאף אחד".

תסקיר שירות המבחן משתלב בכל האמור. שירות המבחן מתאר כי הנאשם ביקש ליזום פגישה עם משפחת המנוח, ואולם בקשתו נענתה בשלילה, הנאשם ביקש להתעדכן לגבי מצבם מתוך תחושה של מחויבות ואשמה כלפיהם. עוד מוסיף שירות המבחן ומתאר את תוכניותיו של הנאשם להוצאה לפועל של פרויקט חינוכי או חברתי על שמו של המנוח. בסיכומם של דברים שירות המבחן התרשם כי הנאשם ניהל אורח חיים חיובי ונורמטיבי, שירות המבחן לא התרשם מדפוסי התנהגות פזיזים או אימפולסיביים, ושירות המבחן מתרשם כי הנאשם מנסה להתמודד עם תחושת האחריות לתוצאות התאונה, ומנהל את חייו תוך הפקת לקחים. שירות המבחן סבר כי יש מקום לענישה מוחשית ומכפרת, מבלי שתהווה גורם אשר ידרדר את מצבו הרגשי. לנוכח כל האמור המלצת קצינת המבחן היא הטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה.

סיכומם של דברים

כידוע, ועל פי פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין אלמוג (ע"פ 6755/09) שהינו פסק הדין המנחה בסוגיה זו, ענישה בתאונת דרכים בה קופדו חיי אדם נשענת על שלושה כללים. הכלל האחד ולפיו יש לגזור את דינו של הנאשם למאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, כענישה ההולמת את תוצאה הטרגית, ובשל הפגיעה בערך הנעלה - קדושת חיי אדם.

הכלל השני הינו בחינת רמת הרשלנות, והכלל השלישי הינו בחינת הנסיבות האישיות, שהרי הענישה הינה לעולם אינדבדואלית, ואולם תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אלו.

התביעה טענה כי מתחם הענישה ההולם מתחיל ב- 8 חודשי מאסר וסברה כי יש למקם את הענישה בתחתית המתחם. לטעמי בנסיבות התיק, מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר ל 10 חודשי מאסר בפועל, ואולם אני מצטרף לדעתה של התביעה באשר למיקום הענישה בתחתית המתחם.

עותרת ההגנה לריצוי מאסרו של הנאשם בעבודות שרות, ואולם בית המשפט יגזור את עונש המאסר לריצוי, במלואו, בעבודות שרות, אך בהתקיים נסיבות חריגות ביותר. אמנם הנסיבות האישיות עומדות לזכותו של הנאשם, ומטות את הכף לקולא, ואולם אינן מגיעות עד כדי הנסיבות החריגות אשר בגינן נקבע כי יש להורות על ריצוי כל תקופת המאסר בעבודות שרות.

לנוכח כל האמור ובאיזון השיקולים לחומרא ולקולא אני דן את הנאשם לעונשים הבאים.

א. 6 חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה כדלקמן: 3 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, ושלושה חודשים עמוד 3

בעבודות שירות.

ב. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים.

ג. מאסר לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים אם ינהג בזמן פסילה או יעבור את העבירה בה הורשע.

ד. תשלום קנס בסך של 5,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ו, 21 אפריל 2016, במעמד הנוכחים

שם קלדנית: